

A japán harcsák legendája

Évszázadokkal ezelőtt úgy gondolták, hogy Japánban a harcsák okozzák a földrengéseket. Valóban ismert, hogy földrengés előtt ezek a halak a vízben hánykolódnak.

Így amikor az 1850-es években egy sor nagy földrengés történt, a bulvársajtó olyan történeteket közölt, mint ez:

Egy *Shinozaki* nevű férfi imádott horgászni, és minden nap kiment a közeli folyóhoz. Október 2-án (a holdnaptár szerint) angolnára halászott, de nem tudott egyet sem fogni, mert néhány harcsa randalírozott, és elkergette az angolnákat.

Eszébe jutott, hogy azt hallotta, hogy a lármás harcsa viselkedések után földrengések jönnek, ezért hazasietett, és minden holmiját kivitte az udvarra. A felesége kinevette, de nem sokkal később szörnyű földrengés következett be. A ház összedőlt, de minden holmija biztonságban megmaradt.

A szomszédja is szeretett horgászni, és látta, hogy harcsák csapkodnak, de eszébe sem jutott, hogy ez mit jelenthet. Mire a földrengés után hazasietett, mindenét elvesztette.

A kiadók több ezer fametszetet nyomtattak a harcsákról, és ezek közül sok olyan kép volt, amelyen emberek vagy istenek próbáltak egy nagy harcsát lebírni.

De voltak olyan nyomatok is, amelyeken emberek voltak láthatóak, akik megakadályozták, hogy ezek az istenek megtámadják a harcsákat. Miért?

Ezek olyan emberek voltak, akik többet nyertek, mint amennyit vesztek a földrengésből, mint például az ácsok. Az ácsok iránti kereslet az egekbe szökött a földrengés után, és a fizetésük is! Az ácsok örültek a földrengéseknek!

Bár a samurájok - az akkori uralkodó osztály - és a gazdag kereskedők gyakorlatilag Japán meghatározó hatalmai voltak, nem tudtak élelmiszert termelni. Nem tudtak újjáépíteni dolgokat. Egy nagyobb földrengés hatására egy pillanat alatt a társadalom leghaszontalanabb, legjelentéktelenebb embereivé váltak.

A földrengéseknek meg volt az ereje, hogy felborítsák az ember alkotta hierarchiákat és normákat.

